

نگاه بیرون

اتلاف عربی علیه قطر

ترجمه: آَرَاَه بابایی‌نژاد

● چهار کشور عربستان سعودی، مصر، بحرین و امارات با این ادعا که قطر، نه‌تنها باعث بی‌ثباتی در منطقه می‌شود، بلکه از گروه‌های «تروریستی» نیز حمایت می‌کند، روابط دیپلماتیک خود را با این کشور قطع کردند و حريم هوایی، دریایی و زمینی خود را روی قطر بستند. بنا بر اعلام خبرگزاری رسمی عربستان، «واس»، حريم هوایی، دریایی و زمینی عربستان به قطر و برعکس طی ۲۴ ساعت مسدود و ورود و عبور قطری‌ها به عربستان بنا به دلایل امنیتی ممنوع شده است. بر اساس گزارش این خبرگزاری سعودی، عربستان شهروندانش را از سفر به قطر و اقامت در این کشور با رقت‌وآمد به آن منع کرده است. چهار کشور یادشده، قطر را به حمایت از گروه‌های تروریستی از جمله اخوان المسلمین متهم کرده‌اند.

ایجاد

● شکی نیست قطر با اختلاف سلیقه گهگاه با عربستان همچنان دوشادوش ریاض قرار داشت، اما سفر دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، به ریاض و انعقاد قرارداد ۵۰۰ میلیارددلاری با این کشور درواضع پایان ماه‌عسل آمریکا و قطر به‌شمار می‌آید. به باور آگاهان سیاسی، سفر ترامپ به ریاض دو پیام مهم را به کشورهای عربی؛ به‌ویژه مقام‌های دوحه انتقال داد: از یک‌سو ترامپ با این قرارداد نشان داد که محور فعالیت‌های عربی آمریکا در منطقه، همچنان عربستان خواهد بود و این به معنای پایان دوران دوستی قطر با آمریکاست که در دوره اوباما شاهد اوج آن بودیم. این سیاست ترامپ، قطر و برخی کشورها را به حاشیه راند. از سوی دیگر قرارداد ۱۱۰ میلیاردلاری فروش سلاح به عربستان به معنای قدرتمندشدن ریاض در برابر دوحه و سایر تهدیدات بالقوه است که هر آن مجال فعالیت می‌یابد و نیز این مسئله در نوع خود تهدیدی را متوجه کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس خواهد کرد، چراکه عربستان همواره خود را به‌عنوان برادر بزرگ‌تر و زعیم کشورهای عربی خوانده است و نسبت به این کشورها، طمع ارضی دارد.

القذیف

● با شروع ناآرامی‌ها در مصر، قطر در جریان تحولات کشورهای عربی به صورت قاطع از جنبش اخوان‌المسلمین حمایت کرد. این در حالی بود که آل‌سعود موفقیت این جنبش را تهدیدی برای خود می‌دانست. ازاین‌رو مسئله اخوان‌المسلمین نیز بارها باعث اختلافات گسترده بین دو کشور شد. در این میان تحلیلگران می‌گویند قطری‌ها نیک می‌دانند که آل‌سعود سعی دارد تمام کشورهای کوچک همسایه را زیر سلطه خود گرفته و آنها نباید هیچ اقدامی خارج از چارچوب تعریف‌شده عربستان صورت دهند و نقش آنها باید محدود به نقشی باشد که ریاض برایشان در نظر گرفته است. در چنین شرایطی دیری نمی‌پاید که کشورهای کوچکی مثل قطر از عرصه مناسبات بین‌الملل حذف خواهند شد و این موضوع خوشایند دوحه نیست.

به‌علاوه اینکه قطر در برهه کنونی در برابر حملات دیگر کشورها خود را تنها می‌بیند. این کشور به دنبال یافتن متحدی قوی در منطقه است، از‌همین‌رو تلاش دارد به ایران برای همکاری‌های بیشتر و تقاهم منطقه‌ای نزدیک شود. البته نباید اینن موضع‌گیری را جدا از استقبال سرد مقامات سعودی از امیر قطر در اجلاس ریاض دانست.

تلاش

● ایران، سخت رزوبای ایجاد شکاف در بدنه شورای همکاری کشورهای حاشیه خلیج‌فارس را در سر می‌پروراند و از‌همین‌روست که دوحه را به خروج از این شورا تشویق می‌کند، زیرا ایران تنها طرفی است که بیشترین بهره را از هرگونه شکاف در این شورا که مانعی در برابر دخالت‌های ایران است، می‌برد. [این روزنامه مدعی شده] دو کشور در بحران آفرینی و دشمنی با کشورهای همسایه و دخالت در امور کشورهای دیگر اشتراک دارند، به خاطر همین سایر اعضای این شورا معتقدند که این اتحاد استراتژیک می‌تواند امنیت منطقه‌ای را تهدید کرده و [اتّجه این روزنامه] پروژه توسعه‌طلبانه تهران [نامیده] را محقق کند. به باور آگاهان، در مدت‌زمان کمی بسیاری از کشورهایی که با قطر روابط تجاری دارند به جرگه اتلاف ضدقطر می‌پیوندند و عملا این کشور را در انزواي سیاسی و اقتصادی قرار خواهند داد، زیرا دامنه آتش جنگ‌افروزی‌های دوحه، ثبات سیاسی آن کشورها را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد.

politics@sharghdaily.ir

دیپلماسی

تبعات محاصره قطر از سوی کشورهای عربی

همه راه‌ها به ایران ختم می‌شود

تهران ترتیب داد. به دنبال آن حادثه، عربستان گروهي

از کشورهای عربی و آفریقایی را برای قطع رابطه با ایران ترغیب کرد و بخشی از آنها دست به قطع رابطه و برخی به کاهش رابطه اقدام کردند.
تطمیع مالی از یک‌سو و در دیگر‌سو ایفای نقش پدرخواندگی و برخی ترقندهای دیگر به عربستان امروز این امکان را داده تا در بین همسایگان عرب چنین صحنه‌آرایی‌هایی کند. اما این یک اختلاف تنها با ریشه عربی نیست؛ یک پای اصلی ماجرا به موضوع ایران برمی‌گردد. حدود دو هفته پیش بود که گزارش‌هایی منتشر شد مبنی‌بر اینکه شیخ تمیم، امیر قطر، از معامله تسلیحاتی میان عربستان و آمریکا و موضع‌گیری تند علیه ایران انتقاد کرده بود. وزیر خارجه این کشور هم سفیران کشورش را از عربستان و دیگر کشورهای حاشیه خلیج فارس فراخواند، اما ساعتی بعد از انتشار این اظهارنظر، این خبر از خبرگزاری دولتی قطر برداشته و بعد گفته شد که کار هرکرا بوده و این اظهارنظر تکذیب شد. اما این تکذیب و تلاش امیر قطر برای لاپوشانی این اقدام نتوانست از افروخته‌شدن آتش پیشگیری کند. عربستان استارت قطع رابطه را زد. در اطلاعیه‌های دولت‌های عربستان سعودی و بحرین از ایران هم نام برده شده و قطعی متهم شده که به گروه‌های مورد حمایت ایران برای «اقدامات تروریستی»

تحولات اخیر رخ داده با محور قطر می‌تواند فاجعه‌ای بر شورای

همکاری خلیج فارس باشد؛ شورایی متشکل از شش کشور که اکنون سه‌پاره شده است. عربستان، بحرین و امارات در یک‌سو و قطر در سوی دیگر. کویت و عمان نیز با سکوت خود موضعی میانه اتخاذ کرده‌اند. این شورا که در سال ۱۹۸۱ در ابوظبی تأسیس شد، با اتفاقات جدید، صغبندی تازه‌ای را در منطقه تجربه می‌کند.
قطر اکنون عملا از این شورا اخراج شده، اما از پنج عضو باقی‌مانده، دو عضو؛ یعنی کویت و عمان هنوز حاضر نشده‌اند درخواست عربستان را برای همراهی در قطع رابطه با قطر پذیرند. این شورا که گفته می‌شود پایه‌گذاری شد تا از پیامدهای انقلاب اسلامی ایران و جنگ عراق و ایران حفظ شود. در سال‌های اخیر با ایران در موضعی مخالف قرار داشت و اخیرا تحركاتی با نقش آفرینی کویت نشان داده بود. امیر کویت به ایران پیام رساند و گفت شورای همکاری خلیج فارس قصد دارد ارتباط با ایران را برقرار کند. همین اقدام که آن زمان گفته شد به نمایندگی از دیگر اعضای دیگر شورای همکاری خلیج فارس بود، منجر به سفر حسن روحانی به کویت و عمان شد. پیام مشابهی از سوی امیر قطر نیز برای برقراری ارتباط با ایران از سوی امیر قطر ارسال و در گفت‌وگوی تلفنی با حسن روحانی بر تقویت رابطه تأکید شد. ترتیب حوادث به دنبال هم نشان می‌دهد که این اقدامات آن چنان که تصور می‌شد از سوی همه اعضای شورای همکاری خلیج فارس نبوده؛ زیرا اکنون انشقاق بین شش کشور و صف‌آرایی درونی آنها با موضوع ایران، این دوبارگی را بیشتر نشان می‌دهد. آنچه اکنون در رابطه اعضای این شورا رخ داده، به نظر می‌رسد شکل جدیدی از انشقاق منطقه‌ای را موجب شود. این اختلافات بی‌سابقه نیست. سال ۲۰۱۴ نیز اختلافاتی میان قطر و عربستان سعودی رخ داد که با میانجیگری کویت حل شد. اما اکنون عربستان پیشنهاد هر گونه میانجیگری را رد کرده است. این دو کشور سابقه‌ای تاریخی در اختلافات مرمی نیز دارند که به میانه‌های سده نوزدهم بازمی‌گردد. اختلافات مرزی و سرزمینی عربستان سعودی و قطر شامل باریکه‌ای از زمین‌های جنوبی قطر می‌شود. در سپتامبر ۱۹۹۲ نیروهای نظامی عربستان سعودی به قطر تجاوز کردند و بخش‌هایی از خاک این کشور را به تصرف درآوردند. به دنبال آن، قطر اجرای قرارداد مرزی ۱۹۶۵ با عربستان سعودی را به حالت تعلیق درآورد و به عنوان اعتراض از شرکت در نشست‌های شورای همکاری خلیج فارس خودداری کرد. پس از سه ماه کشمکش، سرانجام با میانجیگری مصر، دو کشور موافقت‌نامه‌ای برای حل‌وفصل اختلافات مرزی‌شان منعقد کردند.

بهبانهای دامن گیر

بحران سوریه به پایان نرسیده، یمن درگیر جنگی است که کشورهای همسایه‌اش را درگیر کرده و آنچه حمایت از تروریست خوانده شده، موجب بحرانی جدید در بین کشورهای عربی منطقه شده است. عربستان، مصر، امارات و بحرین ارتباط خود را با قطر به دلیل ححات از تروریسم قطع کرده‌اند. عربستان سعودی گفته این حرکت برای حفاظت در برابر «تروریسم و افراط‌گرایی» لازم است. گفته می‌شود عربستان همه نیروهای قطری را از جنگ در یمن خارج کرده است.
جنگنده‌های قطری در اتلاف عربستان علیه نیروهای حوثی در یمن شرکت می‌کردند. قطر متهم به حمایت هم‌زمان از اخوان‌المسلمین، داعش، القاعده، حزب‌الله و حوثی‌ها شده است. قطر و عربستان سعودی دو کشور ثروتمند منطقه در سال‌های اخیر در سوریه از گروه‌های مسلح حمایت تسلیحاتی، سیاسی و مالی می‌کنند. این موضوع با تحولات اخیر می‌تواند منجر به رودررویی دوباره این گروه‌ها در جبهه نیز شود. سوریه شاید به کار می‌گیرد، اخیرا نزدیک به قطر داشته و حتی دست به استسراض خارجی از این کشور می‌زده و از سال گذشته با عربستان سعودی زاویه پیدا کرده است. قطر یک متحد جدی آمریکا در حمایت از مخالفان سسوری است، یک روزنامه سونیسی اوایل جنگ سوریه در مطلیی با عنوان قطر در سوریه چه می‌خواهد، نوشته بود «قطر یک متحد تگاتنگت آمریکا می‌کنند. این کشور عربی ثروتمند حاشیه خلیج فارس به‌خصوص از گروه‌های اسلام‌گرای افراطی در سوریه حمایت می‌کند و یکی از بخشنده‌ترین حمایت‌کنندگان بین‌المللی به شورشیان سوری در جبهه مبارزه با حکومت اسد است.» گفته می‌شود اگر روابرویی عربستان سعودی و قطر شدت بیشتری بگیرد و به تغییراتی در مواضع منطقه‌ای قطر بینجامد حتی این احتمال را هم می‌توان در نظر گرفت که قطر مانند سال‌های پیش از بهار عربی، رابطه‌اش را با حزب‌الله لبنان بهبود بخشد و در سوریه نیز چه‌پسا موضع خود در ضدیت با نظام را تغییر دهد. البته اخیرا خطر خواهان توقف جنگ در این کشورها شده است. هفته گذشته در سفر دونالد ترامپ به منطقه که با عربستان شروع شد، قرارداد تسلیحاتی بین واشنگتن و ریاض موجب برخی واکنش‌ها شد. قطر جزء معترضان به این قرارداد و اظهاراتی بود که در این سفر علیه ایران مطرح شد. ملک سلمان و دونالد ترامپ در این ملاقات ایران را به حمایت از افراط‌گرایی متهم کردند. امیر قطر در اظهاراتی که بعدا تکذیب کرد، از این مواضع انتقاد کرد. اظهارنظری که موجب قطع رابطه چهار کشور با قطر شد.

در بحرین و همچنین قطیف و دمام (مناطق شیعه‌نشین عربستان سعودی) کمک می‌کند و اعضای آنها را در خاک خود پناه می‌دهد. قطر متهم به حمایت هم‌زمان از اخوان‌المسلمین، داعش، القاعده، حزب‌الله و حوثی‌ها شده است.

جواد طریف، وزیر خارجه ایران، در واکنشی به این اقدام در تویییت نوشته: «همسایگان ثابت‌اند و نمی‌توان جغرافیا را تغییر داد. فشار راه‌حل نیست. گفت‌وگو ضروری است، به‌خصوص در ماه مبارک رمضان». وزیر خارجه عصر دیروز در تماس‌های تلفنی با همتایشان در ترکیه، عمان، عراق، مالزی، الجزایر، لبنان، تونس و اندونزی رایزنی و در مورد مسائل منطقه و مسائل دوجانبه مذاکره کردند. وزارت خارجه ایران نیز در واکنش به این اقدام موضعی خونسردانه اتخاذ کرد. سخنگوی وزارت امور خارجه راه‌حل اختلافات میان کشورهای منطقه و از جمله اختلاف فعلی میان سه دولت همسایه قطر با این کشور را تنها از طریق روش‌های سیاسی و مسالمت‌آمیز و گفت‌وگوهای شفاف و صریح میان طرفین دانست.

رکس تیلرسون، وزیر امور خارجه آمریکا، نیز که در سیدنی به‌سسر می‌برد، از کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس خواست اختلافات را حل‌وفصل و اتحاد

تنبیه قطر

به نظر می‌رسد مخالفان ایران در منطقه قطر را به خاطر نزدیک‌شدن به ایران تنبیه کرده‌اند.
کشوری که در سال‌های جنگ ایران و عراق به صدام کمک مالی می‌کرد و چند سال بعد نیز از فعالیت‌های هسته‌ای ایران ابراز نگرانی کرد. با حال آرام‌آرام از کشورهای عضو شورای همکاری فاصله گرفت و با ایران همراه شد. مصداق این همراهی همان مواضعی است که بعد از اجلاس اخیر ریاض از سوی قطر طرح شد. دیدار محمد بن عبدالرحمن آل ثانی با قاسم سلیمانی فرمانده سپاه قدس قبل از سفر ترامپ نیز یکی از همین نمونه‌هاست. عربستان سعودی به عنوان سردمدار این اقدام گروهی علیه قطر یک‌و‌سال‌نیم قبل، بعد از حمله خودسرها در تهران به سفارت این کشور، روابط دیپلماتیک خود را با ایران قطع کرد. برخی از کشورهای عربی از جمله همین قطر نیز با او همراه شدند. این تنها تنش روابط ایران و عربستان نیست. اصلی‌ترین رقیب منطقه‌ای ایران که همه توان خود را برای ترویج ایران‌هراسی و کاهش نفوذ منطقه‌ای ایران به کار می‌گیرد، اخیرا ۵۰ کشور از جمله آمریکا را در ریاض جمع کرد تا علاوه بر امضای یک قرارداد کلان، حمایت ایالات متحده را برای مقابله با ایران جلب کند. اختلافات ایران و بحرین نیز به سال‌ها قبل وقتی که بحرین از ایران جدا شد، برمی‌گردد. ایران در این سال‌ها هیچ‌گاه حاکمیت این کشور را زیر سؤال نبرده اما بحرینی‌ها مدام ایران را به دخالت در منطقه متهم می‌کنند. این کشور که مخالفت‌های شیعیان علیه حاکمیت‌هایش را از چشم ایران می‌بیند، بعد از ماجرای سفارت عربستان، ارتباط خود را با ایران قطع کرد. وضعیت روابط ایران و امارات نیز چندان بهتر نیست اما انور قرقاش وزیر روابط خارجی این کشور بعد از پیروزی روحانی در انتخابات اخیر در یک پیام توییتری ابراز امیدواری کرده بود که تهران روابط خود را به همسایگان بهبود ببخشد. مشکلات میان ایران و مصر نیز داستان‌های قدیمی است. شکاف میان دو کشور پس از پیروزی انقلاب و به‌آداندن انورسادات رئیس‌جمهوری پیشین مصر به محمدمرضا پهلوی شروع شد. روابط قطع‌شده در دهه ۸۰ و ۹۰ میلادی به حالت تعلیق درآمد. در دوران اصلاحات تلاش‌هایی برای بازگشایی کانال‌های همکاری‌های منطقه‌ای شد و در سال‌های ۱۹۹۷ و ۲۰۰۴ دیدارهایی نیز میان مقامات دو کشور صورت گرفت. با این حال مشکلات فی‌مابین حل نشد زیرا مصر اخوانی، همه شیعیان این کشور را عامل ایران می‌دانست. گفتنی است که بعد از سال‌ها تیرگی روزنه‌ای از امید به بهبود روابط ایجاد شده است. این روزنه از آن زمان ایجاد شد که ایران حضورش در نشست لوزان برای حل بحران سوریه را منوط به حضور نماینده‌ای از مصر دانست.

است که عربستان در مقابل چنین رویکردی موضع‌گیری و کشورهای

کوچک حامی خود را وادار به موضع‌گیری می‌کند. به نظر من اینها در رویه قطر تأثیری ندارد و این کشور مسیر خود را ادامه می‌دهد.
● کا **با توجه به اینکه یکی از بهانه‌های عربستان و همراهانش حمایت از تروریسم بوده است، نقش اوضاع سوریه و یمن را چقدر مؤثر می‌دانید؟**
توجه داشته باشید که عربستان با همه اهمیتش دست عادل‌الجبر و بن سلمان افتاده است. اگرچه این کشور ساختار سنتی خود را دارد اما این دو جوان کشور را اداره می‌کنند که در این قرارداد و عملیاتش و بیشتری برخوردار هستند، ریش خود را دست آنها ندهند و خود را در بی‌اعتباری‌های عربستان به خاطر حمایت از تروریسم و سیاست‌های غلط شریک نکنند. عربستان تصور می‌کرد با لشکرکشی به بحرین در چند روز در آنجا مسلط می‌شود. فکر می‌کردند ماجرای یمن را در ۱۰ روز تمام می‌کنند اما با گذشت یک‌سال‌واندی به نتیجه نرسیده‌اند. به‌همین‌خاطر قطر حساب کار خود را می‌کند و به این فکر می‌کند که چرا باید وارد این لجنزار شود؛ هم پول بدهد و هم از نظر حقوق بشری در رزیر سؤال ببرد.

● کا **به نظر شما سکوت عمان و کویت در این شرایط چه پیامی دارد؟**

کویت که بعد از اشغال از سوی صدام به ایران بدهکار است و بارها اعلام کرده که با ایران همراه است. اگرچه گاهی نیز تحت ردوربایستی‌های خاص خودشان با عربستان همراهی کرده است. عمان از ابتدا موضع نسبتا مستقلی داشت و سعی کرد با دیپلماسی فعال، ایران را به غرب نزدیک کند. سلطان قابوس قدیمی‌ترین پادشاه منطقه و از نظر سیاسی کاملا پخته است و می‌داند چه باید کند. به‌همین‌خاطر سعی کرده‌اند خیلی در میدان عربستان بازی نکنند. عربستان با لجاجت این دو جوان (عادل‌الجبر و محمد بن سلمان) همه اعتبار خود را زیر سؤال برده و حالا نیز با آن باج کلان به ترامپ فکر می‌کند آئینده را در دست دارد. درحالی‌که ترامپ نیز در میدان تجاری خود بازی می‌کند نه عربستان.

دریچه

آداب همسایگی

آرزو فرشید

● قطع رابطه عربستان، امارات، بحرین و مصر با قطر به هر دلیلی که باشد، یک بار دیگر تفاوت ایران و کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس را از نظر بختگی سیاسی و دموکراسی به رخ می‌کشد. واکنش محمدجواد ظریف، وزیرخارجه کشورمان، به بالاگرفتن درگیری در کشورهای شورای همکاری خلیج فارس به‌خوبی نشان می‌دهد کسی که برای به‌دست‌گرفتن سکان سیاست خارجی در نظر گرفته می‌شود، باید یک دیپلمات باادانش و کارگرفته باشد. نه کسی که تنها مرتزش عضویت در خاندان سلطنتی است. یک دیپلمات باتجربه، مفهوم ژئوپلیتیک را درک می‌کند و می‌داند این امر حتی بر ایدئولوژی و منافع اقتصادی نیز می‌چربد. او حتی اگر وزیر یکی از کشورهای اسکاندیناوی هم نباشد، می‌داند که همسایگان دائمی‌اند و نمی‌توان جغرافیا را تغییر داد. می‌داند که فشار و تهدید هرگز راه‌حل نیست و گفت‌وگو ضروری است. او در حالی از گفت‌وگو و مذاکره سخن می‌گوید که شیخ‌نشین‌های منطقه ترجیح می‌دهند با قطر، همچون عضو ای قبیله که از دستورات رئیس‌مرد کرده است، رفتار کنند. چرمش این است که بر مبنای عقلانیت و منافع خود تصمیم می‌گیرد و نفوذ منطقه‌ای ایران را پذیرفته است. مجازاتی که فرهنگ قبیله‌ای حاکمان این شبه‌جزیره آن را روا می‌دانند، بستن همه راه‌های زمینی، دریایی و هوایی است. اینجاست که مشخص می‌شود استفاده از ابزارها و مواهب دنیای مدرن، لزوما به مدرن‌شدن ذهنیت افراد منجر نمی‌شود. اکنون جوانان کم‌تجربه تازه به دوران رسیده در عربستان، در تلاش‌اند سکان منطقه را به دست بگیرند. آنها در این راه حتی منافع میان‌مدت خود را نیز نادیده گرفته‌اند تا صرفا به عضو خاطلی بجهمانند اگر با آنها همراه نباشد، تنها خواهد ماند. بدون شک ژئوپلیتیک و موقعیت جغرافیایی این کشور کوچک در شیوه برخورد عربستان، امارات، بحرین و مصر با آنها تفاوتی ندارد. اینجاست که پیام ظریف و تلاشش برای آموختن آداب همسایگی به کشورهای منطقه، از اهمیت بیشتری برخوردار می‌شود. او یک دیپلمات است و به همین دلیل می‌تواند فقط با ۱۴۰کاراکتر در توییتر از یک سو شناخت خود را از فرصت‌های همسایگی نمایان کند و از سوی دیگر تلاش کند که به همسایگان بیگانه با دموکراسی خود، سیاست‌ورزی به شیوه قرن جدید را آموزش دهد. اگرچه تلاش‌های پیشین او در این زمینه نتیجه امیدوارکننده‌ای نداشت و کشورهای حوزه خلیج‌فارس قیلا نشان داده‌اند خیلی تمایلی به آموختن از ایران ندارند. مصداق اینن ادعا همان مجادله توییتری ظریف و وزیرخارجه امارات بود که بعد از انتشار مقاله ظریف در نیویورک‌تایمز رخ داد. شاهزاده اماراتی که مسئولیت وزارت خارجه این کشور را به عهده دارد، ظریف را به تمسخر گرفته و کنایه زده بود ایران یک کشور اسکاندیناویایی نیست و هنوز در این کشور برخی از دیوار سفارت بالا می‌روند. بااین‌حال وزیرخارجه کشورمان تلاش خود را کرد در آن مقاله و چند پیام توییتری به تازه به دوران رسیده‌های متکبر، درس بلوغ سیاسی و دیپلماسی دهد.

نگاه

علی یونس:

تبعیض حقوق شهروندی بزرگ‌ترین چالش امنیتی کشور است

● **ایلنا:** دستیار ویژه رئیس‌جمهوری در امور اقوام و اقلیت‌های دینی و مذهبی در دیدار با منتخبی از کلییمان ایران با تشکر از حضور همه ایرانیان به‌ویژه پیروان ادیان توحیدی در انتخابات حماسی گفت: برای برطرف‌کردن تبعیض، هنوز در ابتدای راه هستیم و راه سختی در پیش داریم تا اینکه هیچ ایرانی‌ای به دلیل انتصابش به دین، مذهب و قومی خاص، احساس تبعیض نکند.
حجت‌الاسلام علی یونس: از تبعیض و نقض حقوق شهروندی به عنوان بزرگ‌ترین چالش امنیتی کشور یاد کرد و افزود: فرقه‌گرایی و خودپرتربینی یک معضل فرهنگی است که اگر اصلاح نشود، آفت امنیت و انسجام ملی ماست. رئیس‌جمهور منتخب به این نظریه معتقد است و طرح حقوق شهروندی ایشان نیز در همین راستا تدوین و ابلاغ شد.
او افزود: دخالت‌داشتن در امور داخلی ادیان و واگذاری آن به خود پیروان ادیان، از وظایف دولت بوده است و از نظر قانون اساسی هم ادیان باید در حوزه دینی خود آزاد بوده و امنیت داشته باشند.
وقتی ما می‌گوییم کلییمان در ایران و هر دین، مذهب و قومی یک فرصت هستند؛ یعنی باید به دنبال رفع مشکلات آنها هم باشیم و این کار، وظیفه دولت است. یونس همچنین در دیدار هفته گذشته خود با منتخبان انجمن‌های زرتشتی ایران، از زرتشتیان به عنوان حاملان اصلی فرهنگ و تمدن ایران‌زمین یاد کرد و آنان را ستود.